

*Siettél, vinnyogó, vén szerelmes: utód ne sírja baját!
Hiába. Bősz rokonvéred most már Keletről zuborgatja
véletlen örökösöd agyába: gyűlölök — és szeretek!*

*mi csikorog
nem a fogam
csak a homok*

*őrizd magad
hidd a hited
élni helyett
ölni ragad
kicsi korod
(nem a józan
csak a konok)*

mi csikorog

Deliblati homokpuszta, 1961. július 7-én.

Azoknak, akik gólyalábon járnak

Torok Csaba

(A kezdő éhezők hanyag eleganciájával)

*A büszke vád mind magadra hullik vissza,
s lábad nehéz lesz. Véred önmagát issza.*

*A szembogár, mint rovargyűjtemény tujén,
fönnakad a járókelők néma, hülyén*

*együgyű képén. Bosszantanak! Fordulnál —
térded az aszfaltra ragad, csak kalimpál*

*minden saroknál: nem szabadulhatsz. Lassú
rágással, füledben, tompán perceg a szű...*

*Vagy úgy? Csak zsebed csörgeted képmutató
s izzadt ujjakkal: jutna még borraivaló*

*az ásványvízzel hozzád futó pincérnek.
(Pazarolhatok talán, hisz ingyenélek!)*

*Kecsegtető: cigarettád van még, kettő,
így a máj még adhat fehérjét lebegő*

*gyomrodnak két ízben is, hogy a testnek csak
tizede szűküljön, s ne terhelje salak!*

*Ilyenkor fontos is, hogy szívjad, s mutathasd:
füstölsz és égsz hetykén, nem vagy ágrólszakadt.*

*S loholsz a sugárúton: odaérsz talán,
míg tüzedből futja, ez a lényeg. Aztán...*

*lábad nehéz lesz — véred önmagát issza,
s a büszke vád mind magadra hullik vissza.*

Noviszád, 1961. febr. 26-án.